

Statsskatten. Jeg tror, at man, hvis man kom til en Ordning paa dette Omraade, hvorved Stillingen blev mere ligelig, hvorved Byrden fordeltes, og man fik Skatten ud, hvor den var, sikkert vilde kunne undvære en hel Del Skatter, som nu ere paa-lagte, og som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) omtalte.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) vilde jeg gerne som Socialdemokrat bringe en Tak for hans varme Indlæg for Statens Overtagelse af Spritfabrikkerne. Det er godt at faa Tilslutning fra en Side, fra hvilken man før ikke har haft den. Jeg hørte vel, at det ærede Medlem forvarede sig mod Statsdrift, men den kommer jo nok. Overtagelsen er det vigtigste, saa vil Staten nok blive enig med sig selv om, hvorvidt den vil forpagte Fabrikkerne ud eller drive dem selv. Hovedsagen for mig som Socialdemokrat er, at Staten overtager Produktionen, og der gav det ærede Medlem mig en Tilslutning, som jeg er overordentlig glad ved. Hvis Forslaget om Statens Overtagelse af Sukkerfabrikkerne, som ligger i Folketinget, kommer herop, venter jeg, at det ærede Medlem vil støtte det kraftigt. Hvad det ærede Medlem anførte til Fordel for sit Syn paa Statens Overtagelse af Spritfabrikkerne: at der ikke var saa mange, og at Staten derfor let kunde overkomme dem, gælder ogsaa om Sukkerfabrikkerne og om mange andre Fabrikker: Glasværker, Porcelænsfabrikker o. s. v. Jeg glæder mig over det ærede Medlems Udtalelser og haaber paa hans Støtte i Fremtiden, naar disse Spørgsmaal komme for. At Krudtværket giver Underskud, kan skyldes mange Grunde, som ikke kunne opgøres her; det skal jeg ikke komme ind paa. Det maa blive Statens Sag at drive sin Forretning saaledes, at den kan svare sig, og jeg tvivler ikke om, at Staten ogsaa magter det. Naar Krudtfabrikkerne have givet Underskud umiddelbart efter Statens Overtagelse af dem, maa der sikkert kunne paavises Grunde derfor, og der er vel neppe Fare for, at dette Underskud ikke skal blive afløst af et Overskud.

Med Hensyn til de foreliggende Forslag vil det ikke undre ærede Medlemmer, naar jeg udtaler, at den Støtte, man muligvis kunde vente til Gennemførelse af disse Love, den maa De ikke gøre Regning paa fra vor Side. Vi ere Modstandere af disse Love, og vi ville stemme imod dem. Vi se med en vis Bekymring paa, at de blive gennemførte, hvad de jo nok blive. Det er jo ganske rigtigt, at vi have en meget daarlig Balance, og at vort Statsregnskab

staar daarligt, det have vi været med til at paavise, og det kan ikke benægtes, men deri har Socialdemokratiet ikke nogen Skyld. I den sidste halve Snes Aar have vi paavist, hvor det vilde bære hen, hvorledes man Aar for Aar bevilgede større og større Beløb til Militærudgifterne, og som Følge deraf maatte en Gang det Tidspunkt komme, hvor Kassen løb tør, og man maatte have mere. Man har fra anden Side sagt, at det er de sociale Love, og det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) var ogsaa noget inde paa det, at det var de sociale Love, der havde nogen Skyld deri, det er saa nemt at sige det, og det minder om det gamle Ord om Bjælken og Skæven. For Sagen er den, som min Partifælle har opgjort nede i det andet Ting, at Udgifterne til de sociale Love i det sidste Tiaar kun ere stegne med 5,6 Millioner, men Militærudgifterne ere stegne med 17 Millioner Kr. Det er jo en ganske betydelig Udgift, og det er jo omtrent, hvad disse Skattelove andrage. Det viser sig altsaa, at hvis Venstre og Regeringen vare gaaede en anden Vej, den Vej, de havde forpligtet sig til overfor Vælgernes store Masse at gaa, nemlig at indskrænke Militærudgifterne — det var jo det Program, de i sin Tid kom til Magten paa —, hvis de havde holdt dette Løfte og dette Program, saa havde vi ikke haft nogen daarlig Balance nu. Det er ikke vor Skyld, at den daarlige Balance er der. Aar for Aar have vore Ordforere paapeget det, og naar de Herrer ikke desto mindre stadigvæk have forøget disse Udgifter, saa at de ere komne ud i det Uføre, som det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) betegnede det, saa maa de selv sørge for at komme op deraf igen, det er noget, som vi ikke have været med til, og som vi intet Ansvar have for. Vi have ingen Pligt til at hjælpe der. Det maa være de Partier, som have regeret og paataget sig Ansvaret, som maa føre os ud deraf.

Med Hensyn til de Skattelovforslag, der foreligge, vil jeg om det første Forslag, den direkte Skat, sige, at den kunde vi jo godt være med til at føre igennem, hvis det ikke var saaledes, at vi gerne vilde have Pengene anvendt fornuftigere, end de ere blevne anvendte hidtil. Naar disse Skatter skulle udskrives for at dække det, som jeg før omtalte, de stadige voksende Udgifter til Militærvæsenet, saa sige vi Stop, dertil kunne vi ikke gaa med. Princippet i denne Skattelov er det Princip, som vi ønske lagt til Grund for Skattelovgivningen, men saaledes som Forholdene have udviklet sig,